

SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE

F. 2005 — 1009

[C — 2005/22329]

7 AVRIL 2005. — Arrêté royal relatif à l'intervention de l'assurance soins de santé dans le cadre de nouvelles alternatives de soins aux personnes âgées destinées à renforcer les soins à domicile

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, notamment l'article 56, § 2, alinéa 1er, 1°, remplacé par la loi du 10 août 2001, et modifié par la loi du 22 août 2002;

Vu l'avis du Comité de l'assurance soins de santé, émis le 19 janvier 2004;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 11 février 2004;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 30 septembre 2004;

Vu l'avis 38.062/1 du Conseil d'Etat, donné le 3 février 2005, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Dans les conditions mentionnées ci-après, des conventions, prévoyant un régime particulier pour l'intervention de l'assurance soins de santé, peuvent être conclues entre le Comité de l'assurance soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité et les autorités visées aux articles 128, 130, 135 et 138 de la Constitution. Ces conventions portent sur des prestations de santé dont le financement relève de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, dispensées dans le cadre de projets de possibilités d'accueil alternatives et de soins destinés aux personnes âgées, visant à soutenir les soins à domicile, et cela afin de permettre aux personnes âgées de rester à leur domicile le plus longtemps possible.

Ces conventions sont conclues avant le 30 juin 2005 pour une durée de trois ans au maximum.

Art. 2. Pour chaque projet, un lien financier et/ou fonctionnel est exigé avec les services intégrés de soins à domicile visés à l'article 34, alinéa 1er, 13°, de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994.

Le cas échéant, un lien avec une structure de type maisons de repos et/ou maisons de repos et de soins peut également être prévu.

Art. 3. Le nombre de possibilités d'accueil alternatives et le nombre de projets par possibilité d'accueil sont fixés par le Comité de l'assurance soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, sur proposition des autorités visées aux articles 128, 130, 135 et 138 de la Constitution, compte tenu des dispositions du chapitre II, 6, du protocole n° 2 du 1er janvier 2003 conclu entre le gouvernement fédéral et les autorités visées aux articles 128, 130, 135 et 138 de la Constitution relatif à la politique de la santé à mener à l'égard des personnes âgées.

Les possibilités d'accueil alternatives et le nombre de projets par possibilité d'accueil sont reprises dans les conventions visées à l'article 1er. Chaque possibilité d'accueil fait l'objet d'une convention distincte.

Art. 4. Les interventions par possibilité d'accueil alternative et par projet individuel sont calculées par le Comité de l'assurance soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité, sur base des données fournies par les autorités visées à l'article 128, 130, 135 ou 138 de la Constitution, compte tenu des dispositions du chapitre II, 6, du protocole n° 2 du 1er janvier 2003 précité, et sont fixées dans chacune des conventions visées à l'article 1er.

Art. 5. Une évaluation des possibilités d'accueil alternatives est effectuée par un groupe de travail, composé de représentants de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité et de la commission de convention concernée, où les différentes parties signataires du protocole du 1er janvier 2003 précité seront invitées à se faire représenter.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID

N. 2005 — 1009

[C — 2005/22329]

7 APRIL 2005. — Koninklijk besluit betreffende de tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging in het kader van nieuwe alternatieven in de ouderenzorg ter ondersteuning van de thuisverzorging

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, inzonderheid op artikel 56, § 2, eerste lid, 1°, vervangen bij de wet van 10 augustus 2001, en gewijzigd bij de wet van 22 augustus 2002;

Gelet op het advies van het Comité van de verzekering voor geneeskundige verzorging, gegeven op 19 januari 2004;

Gelet op het advies van Inspecteur van Financiën, gegeven op 11 februari 2004;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting van 30 september 2004;

Gelet op het advies 38.062/1 van de Raad van State, gegeven op 3 februari 2005, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Onder de hierna vermelde voorwaarden kunnen tussen het Verzekeringscomité voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en de Overheden bedoeld in de artikelen 128, 130 en 135 en 138 van de Grondwet, overeenkomsten worden gesloten waarbij in een bijzondere regeling wordt voorzien voor de tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging. Deze overeenkomsten hebben betrekking op geneeskundige verstrekkingen die worden gefinancierd in het raam van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, en die worden toegediend binnen projecten van alternatieve opvangmogelijkheden en verzorging bestemd voor bejaarden ter ondersteuning van de thuiszorg; dit teneinde bejaarden toe te laten zo lang mogelijk thuis te blijven wonen.

Deze overeenkomsten worden gesloten voor 30 juni 2005 voor een termijn van maximum drie jaar.

Art. 2. Voor elk project wordt er een financiële en/of functionele band met de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging vereist, bedoeld in artikel 34, eerste lid, 13°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

In voorkomend geval kan er eveneens in een band met een structuur van het type rusthuis en/of rust- en verzorgingstehuis worden voorzien.

Art. 3. Het aantal alternatieve opvangmogelijkheden en het aantal projecten per opvangmogelijkheid worden vastgelegd door het Verzekeringscomité voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, op voorstel van de overheden bedoeld in artikelen 128, 130, 135 en 138 van de Grondwet. Daarbij wordt rekening gehouden met de bepalingen van hoofdstuk II, 6, van het protocol nr. 2 van 1 januari 2003 gesloten tussen de federale regering en de overheden bedoeld in de artikelen 128, 130, 135 en 138 van de Grondwet, over het te voeren ouderenzorgbeleid.

De alternatieve opvangmogelijkheden en het aantal projecten per opvangmogelijkheid worden opgenomen in de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten. Elke opvangmogelijkheid maakt het voorwerp uit van een afzonderlijke overeenkomst.

Art. 4. De tegemoetkomingen per alternatieve opvangmogelijkheid en per individueel project worden berekend door het Verzekeringscomité voor geneeskundige verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, op basis van de gegevens meegeleverd door de overheden bedoeld in artikelen 128, 130, 135 en 138 van de Grondwet, rekening houdend met de bepalingen van hoofdstuk II, 6, van het voormeld protocol nr. 2 van 1 januari 2003, en worden vastgelegd in elke van de in artikel 1 bedoelde overeenkomsten.

Art. 5. Een evaluatie van de alternatieve opvangmogelijkheden wordt uitgevoerd door een werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en van de betrokken overeenkomstencommissie, waartoe de verschillende ondertekenende partijen van het genoemde protocol van 1 januari 2003 uitgenodigd worden zich te laten vertegenwoordigen.

L'objectif de cette évaluation est double : d'une part, permettre l'échange de «bonnes pratiques» entre les différentes parties, et d'autre part examiner si une possibilité d'accueil alternative peut ou doit être étendue à tout le territoire, ou s'il faut mettre un terme au financement d'une possibilité d'accueil alternative déterminée.

Le résultat de cette évaluation est présenté au Comité de l'assurance au moins six mois avant l'expiration du délai de validité de la convention relative à la possibilité d'accueil alternative.

Art. 6. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 2004.

Art. 7. Notre Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 7 avril 2005.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique,
R. DEMOTTE

Het doel van deze evaluatie is tweevoudig, met name de uitwisseling van «goede praktijkvoeringen» onder de verschillende partijen mogelijk maken en voorts onderzoeken of een alternatieve opvangmogelijkheid op het gehele grondgebied kan of moet veralgemeend worden dan wel dat aan de financiering van een alternatieve opvangmogelijkheid een einde gemaakt moet worden.

Het resultaat van deze evaluatie wordt voorgelegd aan het Verzeeringscomité, en dit uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de overeenkomst betreffende de alternatieve opvangmogelijkheid.

Art. 6. Dit besluit heeft uitwerking met ingang op 1 januari 2004.

Art. 7. Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 7 april 2005.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Sociale zaken en Volksgezondheid,
R. DEMOTTE

**SERVICE PUBLIC FEDERAL
SECURITE SOCIALE**

F. 2005 — 1010

[C - 2005/22340]

**11 AVRIL 2005. — Arrêté royal
octroyant une indemnité aux formateurs internes
de l'Office national des pensions**

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'arrêté royal du 26 mars 1965 portant réglementation générale des indemnités et allocations quelconques accordées au personnel des ministères, modifié par les arrêtés royaux des 6 février 1967, 2 mars 1989, 20 juillet 2000 et 5 septembre 2002;

Vu l'arrêté royal du 8 janvier 1973 portant statut pécuniaire du personnel de certains organismes d'intérêt public, notamment l'article 14;

Vu l'arrêté royal du 24 janvier 2002 fixant le statut du personnel des institutions publiques de sécurité sociale, notamment l'article 2;

Vu l'avis du Comité de Gestion, donné le 29 septembre 2003;

Vu l'avis du Commissaire du Gouvernement du budget, donné le 2 septembre 2003;

Vu l'accord de Notre Ministre de la Fonction publique, donné le 23 décembre 2003;

Vu l'accord de Notre Ministre du Budget, donné le 20 septembre 2004;

Vu le protocole du Comité de Secteur XX du 9 février 2005;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, remplacé par la loi du 4 juillet 1989 et modifié par la loi du 4 août 1996;

Vu l'urgence;

Considérant que les agents de l'Office national des pensions, qui assument la fonction de formateur interne, doivent pouvoir bénéficier d'une indemnité en vue de compenser la charge de travail complémentaire, due à la préparation et à la mise à jour des formations spécifiques à l'organisme;

Considérant que la situation des formateurs internes doit être réglée sans délai et à partir du 1er janvier 2004;

Sur la proposition de Notre Ministre des Pensions,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Une indemnité est accordée au membre du personnel de l'Office national des pensions, qui assume la charge de formateur interne.

Art. 2. Par formateur interne, on entend le membre du personnel désigné par l'administrateur général, pour fournir une formation spécifique aux autres membres du personnel de l'Office national des pensions.

**FEDERALE OVERHEIDSDIENST
SOCIALE ZEKERHEID**

N. 2005 — 1010

[C - 2005/22340]

**11 APRIL 2005. — Koninklijk besluit
tot toekenning van een vergoeding aan de interne opleiders
van de Rijksdienst voor pensioenen**

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op het koninklijk besluit van 26 maart 1965 houdende de algemene regeling van de vergoedingen en toelagen van alle aard toegekend aan het personeel der ministeries, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 6 februari 1967, 2 maart 1989, 20 juli 2000 en 5 september 2002;

Gelet op het koninklijk besluit van 8 januari 1973 houdende bezoldigingsregeling van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut, inzonderheid op artikel 14;

Gelet op het koninklijk besluit van 24 januari 2002 houdende vaststelling van het statuut van het personeel van de openbare instellingen van sociale zekerheid, inzonderheid op artikel 2;

Gelet op het advies van het Beheerscomité, gegeven op 29 september 2003;

Gelet op het advies van de Regeringscommissaris van Begroting, gegeven op 2 september 2003;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Ambtenarenzaken, gegeven op 23 december 2003;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting van 20 september 2004;

Gelet op het protocol van het Sectorcomité XX van 9 februari 2005;

Gelet op de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, vervangen bij de wet van 4 juli 1989 en gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996;

Gelet op de dringende noodzaak;

Overwegende dat de personeelsleden van de Rijksdienst voor pensioenen die de functie van interne opleider vervullen, een vergoeding moeten kunnen genieten om de hoeveelheid bijkomend werk, te wijten aan de voorbereiding en het bijwerken van de specifieke opleidingen voor de instelling te compenseren;

Overwegende dat de toestand van de interne opleiders, zonder uitstel, vanaf 1 januari 2004 moet geregeld zijn;

Op het voorstel van Onze Minister van Pensioenen,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Een vergoeding wordt toegekend aan het personeelslid van de Rijksdienst voor pensioenen dat de functie van interne opleider vervult.

Art. 2. Onder interne opleider wordt verstaan het personeelslid dat door de administrateur-generaal is aangeduid om de andere personeelsleden van de Rijksdienst voor pensioenen een specifieke opleiding te geven.